

Kinszki Imréné És Kinszki Gábor

Ez az anyukám és Gábor. Akép 1930-ban készült, a gangunkon, Zuglóban.

A bátyám, Gábor 1926-ban született. Apukám nem akarta, hogy körülmetéljék [lásd: körülmetélés], de a két nagybátyám nagyon fölháborodott ezen. Apám aláírta, meg tanúkkal aláíratta, hogy az az ő akarata ellenére történik. Aztán egyszer, amikor alaposabban megnéztem, minden aláírás az apámé volt. Ő írta alá sokféleképpen, ennyire bántotta, hogy körülmetélték a fiát. Apám szerint ez barbár szokás volt. Ő annyira az angol hagyományokat tisztelte, ő angol úriemberként szeretett volna élni. Én apám szájából ezt a szót, hogy zsidó, nem hallottam, se mint vallásról, se mint emberről, valakiről, bárkiről.

A házban a gangon volt az élet. Háromemeletes ház volt, az egyik oldala nyitott, és egész nap besütött a nap a folyosóra. Mikor kicsik voltunk, ott tanultunk járni, ott pancsikoltunk, ott írtuk a leckét, és a ház gyerekei ott rajcsúroztak az udvaron. Nagy játékok voltak. A házban csak mi voltunk zsidók, de nem volt ott semmi probléma.